

problemer, som er rullet frem her fra De Konservatives og Venstres side, men der er sandelig mange, der godt kender dem – og mere til.

Må jeg gøre opmærksom på, at det jo ikke er mere end 14 dage siden, der kom en undersøgelse – bragt frem af Danmarks Lærereforening – som viser, at 10 pct. af lærerne de sidste år har været udsat for vold eller trusler om vold. At omkring 200 lærere i det sidste år har måttet melde sig syge på grund af vold eller trusler om vold i forbindelse med arbejdet, er faktisk udtryk for, at der er ganske meget uro, og at der er det, vi kalder en disciplinkrise i store dele af folkeskolen. Jeg tror ikke, vi kan sige, at det hele bare er godt nok.

Lad mig så afslutningsvis her sige, at vi hører den så tit den dér med, at selvfølgelig skal eleverne kunne læse og regne og skrive, men der er så meget andet. Ja, der er så meget andet, og selvfølgelig skal de lære at læse, regne og skrive, men hvis de nu ikke kan det, skal man så fylde alt muligt ovenpå? Skal vi ikke først og fremmest sikre os, at man kan de basale ting? Lad mig minde om en ting: Læsningen er hovednøglen til en utrolig masse viden. Derfor er det ikke ligegyldigt, om man lærer at læse på 3. klassetrin eller på 8. klassetrin.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Når hr. Aage Frandsens indlæg giver mig baggrund for at sige noget, er det, fordi jeg nødig vil have, at undervisningsministeren skal gå herfra med de forkerte signaler; og der var to signaler, som jeg må advare imod, i det, hr. Aage Frandsen sagde.

Det ene var denne evige nedrakning af den gamle skole. Hr. Aage Frandsen sagde, at han ikke er gammel, og det er rigtigt. Det er til gengæld jeg; og jeg bliver nødt til på det varmeste at forsvare den gamle skole, naturligvis under de forudsætninger, at det var en landsbyskole med 18 timers undervisning om ugen, og det var lærere, der kun havde en nødtørftig uddannelse, og der var kun lidt materiel, men hvad der på den baggrund blev præsteret i to vigtige retninger, vil jeg gerne sige til hr. Aage Frandsen, var, at vi blev sat i gang, vi blev sat i gang med noget, vi fik lyst til noget ved den måde, hvorpå lærerne underviste, men forudsætningen var sandelig, at vi havde lært at læse, skrive og regne. Det var forudsætningen, for ellers var der ikke noget at sætte os i gang med, og derfor var jeg så glad netop for undervisningsministerens

indlæg i dag, hvor han gik så meget ind på det. Det er helt elementært, at man får lært de dér ting. Hvor meget der så derudover kan blive tid til, må man se på. Der er trods alt en forskel til de 18 timer; der er i hvert fald en 8-10 timer mere, end der var dengang.

Så et varmt indlæg for det, og også læren udenad. At lære udenad er en ganske udmærket måde at lære at tænke på og fastholde det, man har lært, fastholde det, man har læst, inden man går videre til noget andet. Så ikke nogen advarsel mod den gamle skole og læren udenad, for de to ting er væsentlige – også for den moderne skole.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Til hr. Anders Mølgaard vil jeg sige, at jeg ikke tror, jeg har brugt udtrykket – og jeg vil i hvert fald ikke tillægges udtrykket – »at det er godt nok«, for det er ikke godt nok, hvis man kun kan sige, at det er godt nok. Det skal være meget bedre.

Det ændrer ikke ved, at jeg kan sige, at vores opfattelse af, hvilke metoder der skal til, ikke er den samme. Jeg synes da også, folkeskolen kan blive bedre, men jeg er meget uenig i specielt De Konservatives opfattelse af metoderne. Metoden med disciplin, karakterer og sådan noget til at bekæmpe, at 10 pct. af lærerne er udsat for vold – jeg kan ikke se sammenhængen. Jeg synes da heller ikke, at det er acceptabelt, overhovedet ikke – og som hr. Frank Dalgaard også siger, foregår det jo altså heller ikke alle steder. Men at metoden til at løse problemet skulle være mere disciplin – hvordan, hvordan?

I hr. Erhard Jakobsens tid var disciplin ikke et problem i skolen – det var det jo i det hele taget ikke i samfundet; det var et helt andet samfund dengang – og derfor blev man altså sat til at lære noget, og der var nogle, der kunne, og de havde nok glæde af det; der var nogle, der ikke kunne, og de havde søreme ikke glæde af det. Jeg tror, der var mange, der led meget – og jeg ved det – i datidens folkeskole.

Med hensyn til, hvor man svigter, vil jeg gerne sige, for at der ikke skal være nogen som helst tvivl om det, at læreren har et klart ansvar, og er der lærere, der ikke lever op til deres forpligtelser, må man da skride ind – selvfølgelig må man det. Og hvis der er ledere, der ikke lever op til deres forpligtelse som ledere, så må man da skride ind, og det er skolebestyrelsen – det må man da gøre. Det er derfor, de er sat til at